

РЕШЕНИЕ

№ 3510

гр. София, 31.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав,** в публично заседание на 18.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11564** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на Ф. З., гражданка на П., [дата на раждане] срещу ОТКАЗ за издаване на виза вид „С“ изх.№ISB19000403V от 09.02.2020г., постановен по заявление от 07.10.2019г. на завеждащия консулската служба на посолството на РБ в П., И., втори секретар М. Х..

По изложените доводи в жалбата за неправилност на отказа, поради неговата немотивираност, материална и процесуална незаконосъобразност - се моли същият да се отмени. Твърди се, че отказът не е мотивиран, защото от него не е ясно въз основа на какви данни се е достигнало до посоченото основание за отказ. Цитираната норма на чл.10, ал.1 т.17 от ЗЧРБ във връзка с т.22 се твърди, че не внася яснота. Маркирано е, че не е ясно и защо е посочено, че лицето иска да използва РБ за миграция към И.. Прави се довода, че са налице основанията за уважаване на молбата, доколкото лицето има покана от баща си Т. М., гражданин на В., пребиваващ в РБ. На следващо място се твърди, че неправилно са преценени фактите, което също е процесуално нарушение. Изтъква се, че за виза тип „С“ не следва да се доказва, че апликантът е член на семейството на гражданин на ЕС. тъй като се касае за краткосрочно посещение, поради което и отказът не е съобразен с целта на закона, а ответникът е искал на всяка цена да го постанови. С оглед всичко изложено се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание оспорващата не се явава и представлява.

Ответната страна по приложените писмени бележки за с.з. моли жалбата като неоснователна да се отхвърли.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия, в срок е, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

Във връзка с изложеното трябва да се има предвид, че производството е повторно. С решение №14206 от 17.11.2020г. по адм.дело №7688/2020г.на IVo. на ВАС е отменено решение №3024 от 17.06.2020г. на АССГ по дело №900/2020г., с което първоначално жалбата на Ф. З. е уважена. Делото е върнато на АССГ за да се изясни в какво качество лицето Т. М. кани апликанта и дали същата е член на семейството на Т.. Указано е също да се провери дали за времето на посещение –лицето фактически се е намирало в РБ. Посочено е, че лицето е имало и предишни молби за визи и най-вече е посочено, че е кандидаствало за виза в И., но ѝ е било отказано, което също не било обсъдено.

С оглед изложеното с определение №964 от 09.02.2021г. съдът е указал на страните доказателствената тежест вкл. за посочените неизяснени обстоятелства в решението на ВАС. Оспорващата не е ангажираа никакви доказателства, както и ответната страна.

От друга страна трябва да се има предвид, че производството пред ответника е започнало по искане от 07.10.2019г. на Ф. З. за издаване на виза тип „С“ на л.14 за период на посещение от 04.11.2019г. до 18.11.2019г. за срок от 14 дни. В заявлението е посочено, че канещото я лице /т.33/ е баща на апликанта. Към същото е приложена нотариално заверена покана –декларация от Т. М. М. /л.10/, с която същият е потвърдил, че е осигурил издръжка и жилище за срок от 25 дни, както е и потвърдено, че лицето му е дъщеря. Приложено е на л.18 извлечение от банкова сметка на канещия, отделна декларация на л.26 за потвърждение, че ще подсили жилище и средства, договор за наем от 22.01.2019г. на л.28 за нает апартамент в@@2@[жк]бл.147 вх.Б, ет.1 ап.2. Приложен е сертификат за родство на стр.32, видно от който лицето Ф. З. е дъщеря на Т. М.. Приложен е и образователен сертификат на англ. на л.34 отново, в който е отразено, че М. е баща на З..Представено е и удостоверение за раждане на л.36 на английски език, видно от което отново за баща на З. е посочен Т. М..

С оглед изложените обстоятелства- ответникът с оспорения акт е отказал издаването на вида по съображения в т.17 и т.22 на чл.10, ал.1 от ЗЧРБ. Словесно е отразено, че лицето иска виза с цел да използва страната ни като миграционен пункт за миграция в И..

Към преписката в съдебното производство на л.58 е представена заповед №14 от 06.08.2019г., с която от временно управляващия Посолството на РБ в И. М. Х. е определен да изпълнява функциите на консулско длъжностно лице. Съответно на л.60 е представена и заповед №17 от 06.08.2019г. същото лице да разглежда заявленията за визи и съответно да ги издава или отказва.

При първото разглеждане на делото е приложено писмо рег.№328200-3914-2 от 02.03.2020г. на л.76, че за периода от 17.10.2018г. до 28.02.2020г. Т. М. М. на 17.10.2018г. е излязъл през ГКПП „Аерогра“ от РБ, съответно на 19.02.2019г. е влязъл и на следващия ден е излязъл. Също на 16.07.2019г. има регистрирано влизане

и на 18.07.2019г. излизане. Изрично е отбелязано, че след 01.01.2017г. лицата, ползващи се с право на свободно движение - не подлежат на задължителна проверка. Приложено е и писмо от ДАНС от 10.03.2020г. , на л.79, в което е посочено, че е осъществена и съгласувателната процедура и ДАНС не възразява, тъй като няма данни лицето да е заплаха за националната сигурност.

Представено е и писмо на л.98 от Консулството на И., видно от което на 06.04.2016г. лицето е кандидатствало за виза като член на семейството на баща си Т., притежаващ британски паспорт и е постановен отказ.

По преписката на л.106 и 107 са представени още 2 отказа от Посолството на РБ в И. –от 08.01.2019г. и от 28.03.2019г..

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

В чл.9е от Закона за чужденците в РБ е посочено, че условията, редът и отказът на издаване на визи се определя с акт на МС вкл. условията за съгласуването им, съобразно инструкция на министъра. С оглед изложеното приложимата наредба е Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим /Н./, както и ИНСТРУКЦИЯ № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи. Видно от Наредбата - чл.25, ал.3 отказът за издаване на виза – следва, ведно с релевантните бележки да се отрази върху заявлението. Решението по арг. на чл.29, ал.3 се взема от консулското представителство. Съгласно заповед №95-00-254 от 03.10.2011г. Министърът на външните работи е възложил на задграничните представителства да разглеждат заявленията и да подписват отказите.

Във връзка с компетентността са представените заповед №17 от 06.08.2019г., видно от което временно управляващият посолството на РБ в И. е възложил на М. Х. –втори секретар да се произнася по заявленията за визи, поради което се прави извода, че отказът е постановен от компетентен орган.

Относно възражението, че не е мотивиран –този довод не се възприема. Посочено е, че лицето иска издаването на виза с цел да използва страната ни за миграция в И., както и има позоваване на чл.10, ал.1 т.17 и т.22 от ЗЧРБ. Предвид изложеното се приема, че актът е мотивиран и че в производството не са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като отговаря на изискването за форма и мотиви съгласно посочената наредба. В този смисъл е и съдебната практика решение №5919 от 18.05.2021г. по адм.дело №2919/2021г. на ВАС IVo..

От материално-правна гледна точка –се установява, че първото основание за отказ е свързано с чл.10, ал.1 т.17 и т.22 от ЗЧРБ. Видно от посочените норми –т.17 се свързва с недоказване достоверно целта и условията на заавеното пребиваване, а т.22 за наличието на данни, че целта е да се пребивава в страната като мигрант.

Следователно по същество въз основа на изложеното СЪДЪТ приема, че жалбата е неоснователна.

Не е спорно включително за ответника, че апликанта е дъщеря на канеция. В тази насока има достатъчно и неоспорени писмени доказателства на български език-декларацията, поканата, писмото от консулството на И.. Самият отказ не е и по посочената причина, а именно да е свързан с неизпълнение разпоредбата на чл.3, §.1 от Директива 2004/38, която урежда правото на свободно движение и пребиваване на гражданите на ЕС и членовете на техните семейства. Освен това представените и други доказателства – удостоверение за раждане, удостоверение за завършено образование, макар и без превод от английски, също установяват посоченото

обстоятелство.

Съдът, за да направи извода, че жалбата е неоснователна, приема констатацията на ответника, че не е доказана убедително целта на посещението. В тази връзка и както са указанията на ВАС по делото има данни за пребиваването на бащата на територията на РБ и е видно, че за периода за една година -същият има две последователни влизания и излизания от РБ. Въпреки, че има договор за наем, има достатъчно данни да се приеме, че лицето не пребивава на територията на РБ, поради което се възприема и втората констатация, че целта на апликанта е да мигрира, съответно към И.. Приложеното писмо в тази насока от Консулството установява, че лицето е кандидатствало за виза, която ѝ е била отказана. Това също е индигия за намеренията на кандидатстващата, разгледани на фона на липсата на присъствие на канещия я роднина на територията на РБ.

Относно приложените два предходни отказа -от 08.01.2019г. и от 28.03.2019г. –няма данни да са оспорени пред АССГ, поради което се прави извода, че са стабилни административни актове, които именно релевират намерението на кандидатстващата вероятно не да посети баща си в РБ, а с друга цел.

Следователно – от материална гледна точка, съдът намира отказа за законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли ведно с последиците- присъждането на юрк.възнграждение в размер от 100лв. по реда на ЗПП и наредбата му.

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.2 от АПК

РЕШИ:

ОТХЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Ф. З. гражданка на П. [дата на раждане] срещу ОТКАЗ за издаване на виза вид „С“ изх.№ISB19000403V от 09.02.2020г., постановен по заявление от 07.10.2019г. на завеждащия консулската служба на посолството на РБ в П., И., втори секретар М. Х..

ОСЪЖДА жалбоподателката да заплати на ответната страна 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи.

Съдия: